

BE-A0518_112081_110740_DUT

Inventaris van het archief van het
Vredegerecht te Halle. Overdracht 1996

Het Rijksarchief in België
Archives de l'État en Belgique
Das Staatsarchiv in Belgien
State Archives in Belgium

This finding aid is written in Dutch.

BESCHRIJVING VAN HET ARCHIEF:.....	3
Raadpleging en gebruik.....	4
Voorwaarden voor de raadpleging.....	4
Voorwaarden voor de reproductie.....	4
Geschiedenis van archiefvormer en archief.....	5
Archiefvormer.....	5
Naam.....	5
Geschiedenis.....	5
Bevoegdheden en activiteiten.....	5
Archief.....	8
Inhoud en structuur.....	10
Inhoud.....	10
Selecties en vernietigingen.....	11
Toekomstige aangroei/aanvullingen.....	11
BESCHRIJVING VAN DE SERIES EN ARCHIEFBESTANDELEN.....	13
I. Burgerlijke Zaken.....	13
A. Bescheiden betreffende de contentieuze rechtsmacht.....	13
B. Bescheiden betreffende de willige rechtsmacht.....	13
1 - 72 Minuten van akten, 1864-1889, 1896 2de semester-1919. 1864-1919..	13
73 - 121 Repertoria. 1868-1916.....	17

Beschrijving van het archief:

Naam archiefblok:
Vrederecht te Halle. Overdracht 1996

Periode:
1864-1919

Archiefbloknummer:
BE-A0518.1181

Omvang:
• Laatste bestanddeelnummer: 121.00
• Omvang geïndexiseerd: 6.45 m

Archiefbewaarplaats:
Rijksarchief te Leuven

Archiefvormers:
Vrederecht te Halle, 1795-1963; 1970-9999

Raadpleging en gebruik

VOORWAARDEN VOOR DE RAADPLEGING

Stukken ouder dan 30 jaar en niet-privacygevoelig zijn vrij raadpleegbaar. Stukken ouder dan 30 jaar en privacygevoelig zijn enkel in te kijken na toestemming van de Algemeen Rijksarchivaris of zijn gemachtigde. Indien de vraagsteller geen betrokken partij is of rechtzoekend burger moet die ook een onderzoeksverklaring invullen. De raadpleging en/of reproductie is voor privacygevoelige stukken is enkel toegelaten voor:

- de betrokken partijen
- in het kader van een proces of een betwisting: de verwanten in rechtstreekse lijn - ascendenten of descendenten - van één van de partijen, de gemandateerde advocaten of notarissen, de ministeriële ambtenaren en ieder persoon die door de wet hiertoe gemachtigd is
- onderzoekers die het wetenschappelijk karakter van hun opzoeken kunnen aantonen (studenten hebben een brief van hun promotor nodig)

Stukken jonger dan 30 jaar zijn enkel in te kijken met toestemming van de hoofdgriffier van de rechtbank

De (algemene) rol van de hoven en rechtbanken zetelend in burgerlijke zaken is openbaar (Gerechtelijk Wetboek, art. 719).

Stukken betreffende strafzaken zijn vrij raadpleegbaar na 100 jaar. Stukken jonger dan 100 jaar kunnen enkel ingekeken na toestemming van de procureur-generaal.

VOORWAARDEN VOOR DE REPRODUCTIE

Voor de reproductie gelden de voorwaarden in tarieven van toepassing in het Rijksarchief.

Geschiedenis van archiefvormer en archief

ARCHIEFVORMER

NAAM

Vredegerecht te Halle

GESCHIEDENIS

Het kanton Halle werd opgericht op 19 nivôse jaar X (9 januari 1802) en omvatte de gemeenten Beert, Bellingen, Beringen, Bogaarden, Buizingen, Dworp, Eizingen, Halle, Huizingen, Kester, Leerbeek, Lembeek, Lot, Pepingen en Sint-Pieters-Leeuw. Op 1 januari 1823 werden de gemeenten Bierk (Bierghes) en Sint-Renelde (Saintes) van het kanton Herne overgeheveld naar het kanton Halle en op 1 september 1963 (Wet van 9 augustus 1963) werden deze gemeenten overgeheveld naar het kanton Nijvel. Op hetzelfde moment werden de gemeenten Beersel, Bever, Sint-Pieters-Kapelle en Ruisbroek overgeheveld naar het kanton Halle. Het vrederecht Halle werd op 1 september 1963 gesplitst (Wet van 9 augustus 1963): kanton Halle 1 omvatte de gemeenten Bellingen, Bogaarden, Elingen, Kester, Leerbeek, Ruisbroek en Sint-Pieters-Kapelle, het kanton Halle 2 de gemeenten Beersel, Bever, Buizingen, Dworp, Eizingen en Huizingen. Op 1 november 1970 (Wet van 10 oktober 1967, houdende het Gerechtelijk Wetboek) werden de gemeenten Sint-Pieters-Kapelle en Kester overgeheveld naar het kanton Herne en de gemeenten Elingen en Leerbeek werden toegevoegd aan het kanton Sint-Kwintens-Lennik. Het kanton Halle 2 werd toen ook afgeschaft. Vanaf 2019 is het vrederecht Halle ook bevoegd voor de gemeenten Sint-Pieters-Leeuw en Pepingen, na de afschaffing van het vrederecht Herne-Sint-Pieters-Leeuw.

BEVOEGDHEDEN EN ACTIVITEITEN

Al in de middeleeuwen kenden grote delen van West-Europa het fenomeen 'vrederechter'; zij werden bijvoorbeeld *vredemaecker*, *peysmaecker*, *peisierder*, *paiseurof* of *justice of the peace* genoemd en werden ingezet voor de oplossing van weinig belangrijke geschillen. De organieke wet op de gerechtelijke organisatie van 16-24 augustus 1790 stelde in Frankrijk de *juges de paix*. De rechtspleging in het vrederecht werd vastgelegd in het *Décret contenant réglement sur la procédure en la justice de paix* van 14, 18-26 oktober 1790. Na de annexatie van de Zuidelijke Nederlanden door Frankrijk werden door het *arrêté organique de l'ordre judiciaire en matière civile en Belgique* van 2 frimaire IV (23 november 1795) de vrederechters ook hier geïnstalleerd. De vrederechter kreeg drie belangrijke functies: een gerechtelijke, een verzoenende en een buitengerechtelijke functie. Vrederechters oordeelden in kleine geschillen en probeerden bovenal de partijen te verzoenen. Als politierechter waren ze bevoegd in strafzaken en als officier van de

gerechtelijke politie spoorden ze misdrijven op, verzamelden ze bewijzen en leverden misdadigers over aan het gerecht. De vrederechter oordeelde niet alleen in burgerlijke zaken, maar had ook een ruime bevoegdheid in de willige rechtspraak (o.m. bijeenroepen en voorzitten van familieraden voor minderjarigen, ontvangen van verklaringen voor adoptie) en vervulde tal van administratieve taken.

Tot 1801 werd de vrederechter bijgestaan door twee assessoren. De tweede wet van 29 ventôse IX (20 maart 1801) bepaalde dat de vrederechter een alleensprekende rechter werd, met een plaatsvervanger. Aanvankelijk werden de vrederechters verkozen voor een in tijd beperkt mandaat door vertegenwoordigers van het volk. Pleitbezorgers werden bij het vrederegerecht enkel in zeer uitzonderlijke gevallen toegelaten. Tijdens het Consulaat koos de eerste Consul de vrederechter uit een lijst van twee kandidaten, voorgedragen door *l'assemblée du canton*, waarin alle burgers van het kanton zetelden. Die stelde ook twee kandidaten voor de functie van plaatsvervanger voor. De vrederechter en zijn plaatsvervangers werden, in tegenstelling tot de rechters van andere rechtscolleges, benoemd voor tien jaar. Na de Belgische onafhankelijkheid werden de vrederechters door de Koning benoemd. Het decreet van 6-27 maart 1791 voorzag dat de vrederechter een griffier kon benoemen en afzetten. Na een kort intermezzo waarin de Nationale Conventie het benoemingsrecht van de griffiers kreeg (mei 1794-november 1796), werd het opnieuw aan de vrederechter toegekend. Bij de wet op de organisatie van de rechtbanken van het jaar VIII (18 maart 1800) werd bepaald dat de Eerste Consul de griffiers van alle rechtscolleges benoemde en afzette, na de Belgische onafhankelijkheid werd dat de regering. De griffier (later: hoofdgriffier) verdeelt het werk en houdt toezicht op het griffiepersoneel. Als openbaar ambtenaar en lid van de gerechtelijke orde is hij gebonden aan de verplichtingen beschreven in omzendbrieven van ministers en procureurs-generaal. Hij is de rechterhand van de rechter, is rekenplichtig, huismeester en openbaar bewaarder van de minuten, registers, repertoria en van alle akten van het vrederegerecht, van juridische documentatie en van wetten en rechtspraakverzamelingen.

Iedere vrederechter is in principe enkel bevoegd voor zijn gebied. Het decreet van 8 pluviôse IX (28 januari 1801) richtte 228 gerechtelijke kantons op in de negen Belgische departementen. Per gerechtelijk kanton was er één vrederegerecht, dat in principe gevestigd in de hoofdplaats. Het decreet maakte het mogelijk om grote gemeenten over meerdere gerechtelijke kantons te verdelen. Aan de indeling in gerechtelijke kantons werd de afgelopen tweehonderd jaar herhaaldelijk gesleuteld: kantons werden gesplitst of samengevoegd, er werden er nieuwe opgericht of bestaande opgeheven. In 2016 telde België 187 vrederegerechten met 229 zetels.

In burgerlijke zaken oefenden de vrederechters verschillende bevoegdheden uit: hij was zowel verzoener als rechter als openbaar ambtenaar. Het decreet van 16-24 augustus 1790 betreffende de gerechtelijke organisatie voorzag een voorafgaande verzoeningsprocedure voor alle zaken die buiten de bevoegdheid van de vrederechter lagen. Om de verzoeningsopdracht te doen slagen, werd een *bureau de paix* samengesteld, waarin de vrederechter samen met vier of zes assessoren zetelde. Wie naar de districtsrechtbank trok, had het bewijs nodig dat hij langs het *bureau de paix* was gepasseerd, anders werd zijn eis niet

ontvankelijk verklaard. Vanaf 1801 stond de vrederechter alleen in voor de voorafgaande verzoeningsprocedure. De verplichte voorafgaande verzoening (met uitzondering voor o.m. vorderingen waarbij de Staat, de Domeinen, de gemeenten en minderjarigen betrokken waren, vorderingen inzake handelszaken en spoedeisende gevallen) hield stand tot de wet van 12 augustus 1911 (B.S. 19 augustus 1911). Het bureau van verzoeningen bij het vrederegerecht werd afgeschaft op het moment dat de algemene en bijzondere bevoegdheden van de vrederechter aanzienlijk werden uitgebreid, om de procesgang efficiënter te laten verlopen. De wetgever bleef evenwel het principe van de voorafgaande verzoening promoten en maakte ze in een aantal welomschreven gevallen verplicht.

Als rechter is de vrederechter algemeen bevoegd voor burgerlijke zaken met een vordering tot een bepaald bedrag, dat uiteraard telkens door de wetgever wordt aangepast aan de reële prijzen: maximaal 100 pond in 1790, 300 BEF in 1876, en op dit moment 2500 euro. Het KB nr. 63 van 13 januari 1935 (B.S. 20 januari 1935) kende aan de vrederechter ook bevoegdheid toe in handelszaken (vooral inzake betwistingen omtrent daden van koophandel), voor bedragen tot 1000 BEF.

De bijzondere bevoegdheid van de vrederechter werd, vooral vanaf de tweede helft van de 19de eeuw, systematisch uitgebreid. We sommen hier enkel de belangrijkste bevoegdheden op. De vrederechter mag, ongeacht het bedrag van de vordering, oordelen over geschillen inzake huishuur, handelshuur- en pachtovereenkomsten, verkoop op afbetaling, arbeidsongevallen, kinderbijlagen en sociale bijlagen. Voorts is hij bevoegd inzake hoogdringende onteigening voor het algemeen belang, militaire opeisingen en ruilverkavelingen. Voorts heeft hij een beperkte bevoegdheid in handelszaken en een vrij ruime bevoegdheid inzake de toekenning van onderhoudsuitkeringen.

Vrederechters vervullen van bij het begin, naast hun opdracht als rechter, nogal wat administratieve taken. In het vakjargon heet dat de 'willige rechtsmacht' (*la jurisdiction gracieuse*, de oneigenlijke rechtspraak).

Oorspronkelijk beperkte de willige rechtsmacht van de vrederechter zich tot het voorzitten van familieraden, de zegelleggingen en de ontzegelingen. Net als zijn bijzondere bevoegdheden, breidde zijn willige rechtsmacht zich in de loop van de 19de eeuw aanzienlijk uit. De wetgever liet de vrederechter onder meer tussenkomen inzake familierecht (onderhoudsgeld, adoptie, (pleeg)voogdij, familieraad voor huwelijks toestemming), inzake 'geesteshygiëne' (voogdij, sekwestratie ten huize, voorlopige bewindvoering), inzake de notariële praktijk (openbare verkopen, zegelleggingen, familieraad voor toestemming tot verkoop van onroerend goed) en inzake akten van bekendheid en beëdigingen. Nogal wat vrederechters traden ook op als politierechter. De Wet van 1 mei 1849 inzake de politierechtbanken breidde de bevoegdheden van de politierechter aanzienlijk uit, onder meer met een aantal eenvoudige wanbedrijven (landloperij, bedelarij, smaad; wanbedrijven tegen het Veldwetboek; overtredingen tegen de wetten en reglementen betreffende de grote wegen, de verkeerspolitie, de vervoerdiensten, de posterijen en de baren; overtredingen van besluiten inzake maten en gewichten; inbreuken tegen de provinciale reglementen en verordeningen). Voorts kregen ze zaken van de correctionele rechtbank toegewezen waarvan de rechter op grond van

het rekwisitoor van het OM of van het verslag van de raadkamer oordeelde dat de correctionele straffen konden worden verlaagd tot het niveau van de politiestrafen (de zgn. contraventionalisering). De vrederechter kreeg tot slot de exclusieve bevoegdheid voor overtredingen tegen de wetten betreffende het beheer, de inrichting en het gebruik van de openbare ruimte. Met de invoering van het Belgisch Strafwetboek in 1867 werd de bevoegdheid van de politierechtbank nogmaals gewijzigd en uitgebreid. Tweede boek, titel X geeft een systematisch overzicht van alle feiten die door politiestrafen strafbaar worden gesteld. De politierechter neemt voortaan, naast de overtredingen opgesomd in het Strafwetboek, kennis van alle misdrijven die door bijzondere strafwetten met politiestrafen werden bestraft en van misdrijven die door de onderzoeksgerechten naar de politierechtbank worden verwezen door de invoering van het systeem van de verzachtende omstandigheden in de correctionele zaken. Voorts werd de politierechter exclusief bevoegd voor de bestraffing van misdrijven inzake ruraal recht (als diefstal van veldvruchten), boswetgeving, jacht, riviervisserij, openbare netheid, dierenbescherming en natuurbehoud. Na de invoering van de schoolplicht in 1921 kwamen daar nog de inbreuken tegen de wetgeving op de schoolplicht bij (gedeelde bevoegdheid met de kinderrechter). De maximumstraf die de politierechter kon uitspreken, werd verhoogd van vijf naar zeven dagen gevangenisstraf en van 15 naar 25 BEF boete.

Na de Tweede Wereldoorlog breidde de bevoegdheid van de politierechter verder uit. De gerechtelijke hervorming van 1967-1970 gaf de politierechtbank een volwaardig statuut. Met de invoering van het Gerechtelijk Wetboek werden twintig politierechtbanken opgericht, waar één of meer rechters uitsluitend fungeerden als politierechter. 124 vrederechters moesten hun strafrechtelijke bevoegdheid afstaan. In 99 gerechtelijke kantons (op 223) fungeerden de vrederechters verder beurtelings als politierechter.

De wet van 11 juli 1994 wijzigde het strafrecht en het strafprocesrecht ingrijpend. Ze breidde de bevoegdheden van de politierechtbank andermaal aanzienlijk uit met alle verkeersmisdrijven, ook die met dodelijke afloop. De burgerlijke en strafrechtelijke verkeerszaken werden onttrokken aan de bevoegdheid van de vrederechters. Door de beslechting toe te vertrouwen aan gespecialiseerde magistraten wilde de wetgever de achterstand in de rechtsbedeling wegwerken. Het aantal politierechtbanken werd opgetrokken van 20 naar 32.

ARCHIEF

In 1961 werd een eerste deel van het archief van het vrederecht van Halle aan het Algemeen Rijksarchief overgedragen. (akten en vonnissen, burgerlijke zaken (1795-1860) en strafzaken (1802-1891)). Deze werden in 1965 door Hugo De Schepper geïnventariseerd (uitgegeven in 1994: H. De Schepper, Inventaris van de archieven van de Vrederechten van Grimbergen-Wolvertem, Halle, Kampenhout, Londerzeel, Sint-Jans-Molenbeek, Overijse-Terhulpen, Vilvoorde, Zemst en van de Politierechtbanken van Halle, Overijse-Terhulpen, Vilvoorde en Zemst (Toegangen in beperkte oplage, 207-215), Brussel, 1994, p. 11-13 en H. De Schepper, Inventaris van het archief van de

politierechtbank van Halle). Dit blok verhuisde in mei 1996 naar Rijksarchief Beveren. Een nieuw blok werd in augustus 1996 aan het Rijksarchief Beveren overgedragen. Op 2 september 1999 werd ook een derde blok overgedragen. Hierbij werd ook het archief van het vredegerecht Halle 2 dat kortstondig tussen 1963 en 1970 bestond, overgedragen. In 2010 werd vanuit het stadsarchief van Halle een laatste blok overgedragen, direct aan het Rijksarchief Leuven. In 2011 verhuisden ook de andere blokken van het Rijksarchief Beveren naar Leuven. Een laatste overdracht vond plaats in 2018.

Inhoud en structuur

INHOUD

I. Stukken van algemene en administratieve aard

-kopieboeken (met minuten van uitgaande briefwisseling, chronologisch ingeschreven)

-statistische documenten

-rondzendbrieven van de procureur des Konings.

II. Stukken in verband met de rechtspleging

-rollen (helaas zijn bij heel wat vrederegerechten de 19de-eeuwse algemene rollen geheel of gedeeltelijk verloren gegaan)

-de minuten van vonnissen en akten in burgerlijke zaken (vormen in het ene vrederegerecht twee afzonderlijke reeksen, terwijl ze in het andere in één doorlopende chronologische reeks zijn verzameld)

-de minuten van vonnissen in strafzaken

-de algemene zittingsbladen (werden door sommige griffiers samen met de minuten van de vonnissen in chronologische volgorde gebundeld)

-repertoria (helaas zijn bij heel wat vrederegerechten de 19de-eeuwse repertoria geheel of gedeeltelijk verloren gegaan;

-alfabetische indices op naam van de partijen

-Specifiek voor de verzoeningsprocedure: het register van de verzoeningen en de processen-verbaal van verzoening en van niet-verzoening. Na de invoering van het Gerechtelijk Wetboek (1 november 1970) komt daar nog het register van de verzoekschriften bij (chronologisch genoteerde verzoeken inzake aanstelling van een deskundige, aanwijzing van een voorlopig bewindvoerder voor geesteszieken, machtiging tot hypothecaire inschrijving voor de ontvanger van registratie en domeinen...)

-registers van vrijwillige verschijning en de registers van verschijning na dagvaarding (ingevoerd in 1844 en tot begin 20ste eeuw als basis gebruikt voor het opstellen van gerechtelijke statistieken)

III. Stukken in verband met de willige rechtsmacht

-verklaringen van arbeidsongevallen (al dan niet in een register) en processen-verbaal van overeenkomst (allebei ingevoerd in het kader van de uitvoering van de arbeidsongevallenwet van 1903)

-kiezerslijsten (voor 1919);

-voogdijregisters of voogdijstaten met aangehechte stukken (jaarlijks ingebonden afschriften van de processen-verbaal van familieraden, ontsloten via de minuten van vonnissen en akten in burgerlijke zaken). Na de invoering van het Gerechtelijk Wetboek worden de voogdijregisters aangevuld met dossiers van familieraden en, in verband met de bescherming geesteszieken, de dossiers en het register van voorlopige bewindvoering.

IV. Taal en schrift van de documenten

De stukken zijn in het Nederlands en het Frans.

SELECTIES EN VERNIETIGINGEN

Selecties en vernietigingen zijn er met toestemming van het Rijksarchief in 1971, 1990, 1999 en 2017 geweest.

TOEKOMSTIGE AANGROEI/AANVULLINGEN

Aangroei zal er nog komen vanuit het vrederecht van Halle als van de politierechtbank van Halle.

Beschrijving van de series en archiefbestanddelen

I. BURGERLIJKE ZAKEN

A. BESCHEIDEN BETREFFENDE DE CONTENTIEUZE RECHTSMACHT
--- Minuten van vonnissen. 1864-1889, 1896-1919.

B. BESCHEIDEN BETREFFENDE DE WILLIGE RECHTSMACHT

1 - 72 MINUTEN VAN AKTEN, 1864-1889, 1896 2DE SEMESTER-
1919. 1864-1919.

1	1864 (nrs. 1-158).	4 pakken en 68 delen
2	1865 (nrs. 1-132).	4 pakken en 68 delen
3	1866, (nrs. 1-177).	4 pakken en 68 delen
4	1867 (nrs. 1-119).	4 pakken en 68 delen
5	1868 (nrs. 1-173).	4 pakken en 68 delen
6	1869 (nrs. 1-171).	4 pakken en 68 delen
7	1870 (nrs. 1-187).	4 pakken en 68 delen
8	1871 (nrs. 1-150).	4 pakken en 68 delen
9	1872 (nrs. 1-184).	4 pakken en 68 delen
10	1873 (nrs. 198-1).	4 pakken en 68 delen
11	1974 (nrs. 209-1).	4 pakken en 68 delen
12	1875 (nrs. 1-230).	

		4 pakken en 68 delen
13	1876 (nrs. 1-195).	4 pakken en 68 delen
14	1877 (nrs. 1-252).	4 pakken en 68 delen
15	1878 (nrs. 1-223).	4 pakken en 68 delen
16	1879 (nrs. 1-247).	4 pakken en 68 delen
17	1880 (nrs. 1-275).	4 pakken en 68 delen
18	1881 (nrs. 1-296).	4 pakken en 68 delen
19	1882 (nrs. 1-258).	4 pakken en 68 delen
20	1883 (nrs. 1-300).	4 pakken en 68 delen
21	1884 (nrs. 1-264).	4 pakken en 68 delen
22	1885 (nrs. 1-258).	4 pakken en 68 delen
23	1886 (nrs. 1-307).	4 pakken en 68 delen
24	1887 (nrs. 1-308).	4 pakken en 68 delen
25	1888 (nrs. 1-305).	4 pakken en 68 delen
26	1889 (nrs. 1-367).	4 pakken en 68 delen
27	1896 (nrs. 246-462).	4 pakken en 68 delen
28	1897 (nrs. 1-204).	4 pakken en 68 delen

29	1897 (nrs. 205-391).	4 pakken en 68 delen
30	1898 (nrs. 1-233).	4 pakken en 68 delen
31	1898 (nrs. 234-460).	4 pakken en 68 delen
32	1899 (nrs. 1-210).	4 pakken en 68 delen
33	1899 (nrs. 211-436).	4 pakken en 68 delen
34	1900 (nrs. 1-231).	4 pakken en 68 delen
35	1900 (nrs. 232-503).	4 pakken en 68 delen
36	1901 (nrs. 1-237).	4 pakken en 68 delen
37	1901 (nrs. 238-479).	4 pakken en 68 delen
38	1902 (nrs. 1-226).	4 pakken en 68 delen
39	1902 (nrs. 227-489).	4 pakken en 68 delen
40	1903 (nrs. 1-240).	4 pakken en 68 delen
41	1903 (nrs. 241-489).	4 pakken en 68 delen
42	1904 (nrs. 1-232).	4 pakken en 68 delen
43	1904 (nrs. 233-477).	4 pakken en 68 delen
44	1905, (nrs. 1-221).	4 pakken en 68 delen

45	1905, (nrs. 222-427).	4 pakken en 68 delen
46	1906 (nrs. 1-224).	4 pakken en 68 delen
47	1906 (nrs. 225-491).	4 pakken en 68 delen
48	1907 (nrs. 1-256).	4 pakken en 68 delen
49	1907 (nrs. 257-447).	4 pakken en 68 delen
50	1908 (nrs. 1-233).	4 pakken en 68 delen
51	1908 (nrs. 234-514).	4 pakken en 68 delen
52	1909 (nrs. 1-252).	4 pakken en 68 delen
53	1909 (nrs. 253-519).	4 pakken en 68 delen
54	1910 (nrs. 1-275).	4 pakken en 68 delen
55	1910 (nrs. 276-515).	4 pakken en 68 delen
56	1911 (nrs. 1-279).	4 pakken en 68 delen
57	1911 (nrs. 280-570).	4 pakken en 68 delen
58	1912 (nrs. 1-305).	4 pakken en 68 delen
59	1912 (nrs. 306-597).	4 pakken en 68 delen
60	1913 (nrs. 1-354).	4 pakken en 68 delen
61	1913 (nrs. 355-653).	4 pakken en 68 delen

		4 pakken en 68 delen	
62	1914 (nrs. 1-320).	4 pakken en 68 delen	
63	1914 (nrs. 321-472) en 1915 (nrs. 1-228).	4 pakken en 68 delen	
64	1915 (nrs. 229-583).	4 pakken en 68 delen	
65	1916 (nrs. 1-385).	4 pakken en 68 delen	
66	1916 (nrs. 386-748).	4 pakken en 68 delen	
67	1917 (nrs. 1-386).	4 pakken en 68 delen	
68	1917 (nrs. 387-818).	4 pakken en 68 delen	
69	1918 (nrs. 1-414).	4 pakken en 68 delen	
70	1919 januari 6 - juni 20 (nrs. 1-424).	4 pakken en 68 delen	
71	1919 juni 27 - oktober 3 (nrs. 425-755).	4 pakken en 68 delen	
72	1919 oktober 3 - december 30 (nrs. 756-1056).	4 pakken en 68 delen	
73	73 - 121 REPERTORIA. 1868-1916. 1868.		1 deel
74	1869.		1 deel
75	1870.		1 deel
76	1871.		1 deel

77	1872.	1 deel
78	1873.	1 deel
79	1874.	1 deel
80	1875.	1 deel
81	1876.	1 deel
82	1877.	1 deel
83	1878.	1 deel
84	1879.	1 deel
85	1880.	1 deel
86	1881.	1 deel
87	1882.	1 deel
88	1883.	1 deel
89	1884.	1 deel
90	1885.	1 deel
91	1886.	1 deel
92	1887.	1 deel

93	1888.	1 deel
94	1889.	1 deel
95	1890.	1 deel
96	1891.	1 deel
97	1892.	1 deel
98	1893.	1 deel
99	1894.	1 deel
100	1895.	1 deel
101	1896.	1 deel
102	1897.	1 deel
103	1898.	1 deel
104	1899.	1 deel
105	1900.	1 deel
106	1901.	1 deel
107	1902.	1 deel
108	1903.	1 deel
109	1904.	1 deel

		1 deel
110	1905.	1 deel
111	1906.	1 deel
112	1907.	1 deel
113	1908.	1 deel
114	1909.	1 deel
115	1910.	1 deel
116	1911.	1 deel
117	1912.	1 deel
118	1913.	1 deel
119	1914.	1 deel
120	1915.	1 deel
121	1916.	1 deel